

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Kommissionen	
97/C 156/01	Ecu.....	1
97/C 156/02	Meddelelse om beslutningerne om de forskellige licitationer inden for landbrugssektoren (korn)	2
97/C 156/03	Meddelelse om indledning af en fornyet undersøgelse af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af furfuraldehyd med oprindelse i Folkerepublikken Kina	3
97/C 156/04	Meddelelse om ikke at modsætte sig en anmeldt fusion (Sag IV/M.876 — Telia/Ericsson) ⁽¹⁾	4
97/C 156/05	Udnævnelse af medlemmerne af Det Rådgivende Udvalg for Fiskerivarer	5
97/C 156/06	Forudgående anmeldelse af en fusion (Sag IV/M.938 — Guinness/Grand Metropolitan) ⁽¹⁾	8
97/C 156/07	Forudgående anmeldelse af en fusion (Sag IV/M.845 — BASF/Hoechst) ⁽¹⁾	9
	II <i>Forberedende retsakter</i>	
	Kommissionen	
97/C 156/08	Forslag til Rådets direktiv om deponering af affald ⁽¹⁾	10

DA

1

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
97/C 156/09	Forslag til Rådets forordning (EF) om anden ændring af forordning (EØF) nr. 1360/90 om oprettelse af et europæisk erhvervsuddannelsesinstitut	27
<hr/>		
	III Oplysninger	
	Kommissionen	
97/C 156/10	Ruteflyvning — I medfør af artikel 4, stk. 1, litra d) i Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92 giver Frankrig følgende i udbud: Ruteflyvning mellem Roanne-Renaison og Paris-Orly	30

I

(Meddelelser)

KOMMISSIONEN

ECU ⁽¹⁾

23. maj 1997

(97/C 156/01)

Modværdien i national valuta:

Belgiske og luxembourgske francs	40,3901	Finske mark	5,89708
Danske kroner	7,45134	Svenske kroner	8,78382
Tyske mark	1,95672	Pund sterling	0,707514
Græske drakmer	312,366	US-dollars	1,15516
Spanske pesetas	165,003	Canadiske dollars	1,58661
Franske francs	6,59121	Yen	133,744
Irske pund	0,762833	Schweizerfrancs	1,62970
Italienske lire	1926,95	Norske kroner	8,16061
Nederlandske gylden	2,20000	Islandske kroner	80,8610
Østrigske schilling	13,7729	Australske dollars	1,51040
Portugisiske escudos	197,382	Newzealandske dollars	1,67414
		Sydafrikanske rand	5,16124

Kommissionen har oprettet en fjernskriver med automatisk svar, som på ethvert fjernskriveropkald videregiver omregningskursen i de vigtigste valutaer. Denne fjernskriver er i funktion dagligt fra kl. 15.30 til kl. 13.00 den følgende dag.

Brugeren bør anvende følgende fremgangsmåde:

- kald fjernskriver nr. 23789 i Bruxelles
- angiv eget kendeord
- skriv koden »cccc«, som udløser det automatiske svar og medfører en udskrift af omregningskurserne for ecu over fjernskriveren
- afbryd ikke forbindelsen, inden meddelelsen er afsluttet, angivet ved tegnene »ffff«.

Note: Kommissionen har desuden en telefax (kaldnr. 296 10 97 og 296 60 11) med automatisk svarfunktion, der giver dagsaktuelle oplysninger om de gældende omregningskurser inden for den fælles landbrugspolitik.

(¹) Rådets forordning (EØF) nr. 3180/78 af 18. december 1978 (EFT nr. L 379 af 30. 12. 1978, s. 1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1971/89 (EFT nr. L 189 af 4. 7. 1989, s. 1).

Rådets afgørelse 80/1184/EØF af 18. december 1980 (Lomé-konventionen) (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 34).

Kommissionens beslutning nr. 3334/80/EKSF af 19. december 1980 (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 27).

Finansforordningen af 16. december 1980 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 23).

Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 af 16. december 1980 (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 1).

Beslutning truffet af Den Europæiske Investeringsbanks Styrelsesråd den 13. maj 1981 (EFT nr. L 311 af 30. 10. 1981, s. 1).

Meddelelse om beslutningerne om de forskellige licitationer inden for landbrugssektoren (korn)

(97/C 156/02)

(Se meddelelse i De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. L 360 af 21. december 1982, side 43)

Løbende licitation	Ugentlig licitation	
	Dato for Kommissionens beslutning	Maksimal restitution
Kommissionens forordning (EF) nr. 1144/96 af 25. juni 1996 om åbning af en licitation over restitutionen eller afgiften ved udførsel af byg til alle tredjelande (EFT nr. L 151 af 26. 6. 1996, s. 17)	22. 5. 1997	14,00 ECU/ton
Kommissionens forordning (EF) nr. 1145/96 af 25. juni 1996 om åbning af en licitation over restitutionen eller afgiften ved udførsel af rug til alle tredjelande (EFT nr. L 151 af 26. 6. 1996, s. 20)	22. 5. 1997	Bud forkastet
Kommissionens forordning (EF) nr. 1146/96 af 25. juni 1996 om åbning af en licitation over eksportrestitutionen for havre, der er produceret i Finland og Sverige til eksport fra Finland og Sverige til alle tredjelande undtagen Schweiz og Liechtenstein (EFT nr. L 151 af 26. 6. 1996, s. 23)	—	Ingen bud
Kommissionens forordning (EF) nr. 2264/96 af 27. november 1996 om åbning af en licitation over restitutionen ved udførsel af hård hvede til alle tredjelande (EFT nr. L 306 af 28. 11. 1996, s. 20)	—	Ingen bud
Kommissionens forordning (EF) nr. 2507/96 af 27. december 1996 om åbning af en licitation over eksportrestitutionen for havre, der er produceret i Finland og Sverige til eksport fra Finland og Sverige til Schweiz og Liechtenstein (EFT nr. L 345 af 31. 12. 1996, s. 12)	22. 5. 1997	Bud forkastet
Kommissionens forordning (EF) nr. 2517/96 af 27. december 1996 om særlige interventionsforanstaltninger for majs i Grækenland (EFT nr. L 345 af 31. 12. 1996, s. 58)	—	Ingen bud
		Maksimal nedsættelse
Kommissionens forordning (EF) nr. 830/97 af 7. maj 1997 om åbning af licitation over nedsættelsen af importtolden for majs til Portugal fra tredjelande (EFT nr. L 119 af 8. 5. 1997, s. 12)	—	Ingen bud
Kommissionens forordning (EF) nr. 848/97 af 13. maj 1997 om åbning af licitation over nedsættelsen af importtolden for majs til Spanien fra tredjelande (EFT nr. L 122 af 14. 5. 1997, s. 7)	22. 5. 1997	Bud forkastet

**Meddelelse om indledning af en fornyet undersøgelse af antidumpingforanstaltningerne
vedrørende importen af furfuraldehyd med oprindelse i Folkerepublikken Kina**

(97/C 156/03)

Kommissionen har modtaget en anmodning om fornyet undersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96⁽¹⁾.

Anmodningen om fornyet undersøgelse blev indgivet den 9. september 1996 af en eksportør, China National Chemicals Import and Export Corp., i det følgende benævnt »Sinochem«.

1. Vare

Den pågældende vare er furfuraldehyd, som i øjeblikket tariferes under KN-kode 2932 12 00. Denne kode anføres blot til orientering og har ingen bindende virkning for varens tarifiering.

2. Gældende foranstaltninger

De foranstaltninger, der i øjeblikket er i kraft, er en endelig antidumpingtold, som indførtes ved Rådets forordning (EF) nr. 95/95⁽²⁾.

3. Begrundelse for den fornyede undersøgelse og valg af referenceland

a) *Dumping*

Sinochems begrundelse for en fornyet undersøgelse er den, at det ikke længere er nødvendigt at opkræve den endelige antidumpingtold på importen af furfuraldehyd med oprindelse i Folkerepublikken Kina for at afhjælpe virkningerne af dumping, fordi de kinesiske eksportpriser siden undersøgelsesperioden er steget til et niveau, der er højere end den normale værdi, som fastsættes på grundlag af data indhentet i Argentina, der benyttes som referenceland i den oprindelige undersøgelse.

b) *Skade*

Anmodende part gør også gældende, at importen fra Kina ikke længere skader EF-erhvervsgrenen, eftersom der ifølge anmodende part kun eksporteres små mængder fra Kina, og priserne på de pågældende varer er høje. Desuden har der været tale om en betydelig ændring i EF-erhvervsgrenens struktur, efter at der er indtrådt en ny EF-producent på markedet efter Østrigs tiltrædelse af Fællesskabet. EF-erhvervsgrenens generelle situation er følgelig forbedret.

Det påtænkes at anvende Argentina som et egnet tredjeland med markedsøkonomi med henblik på fastsættelse af den normale værdi i overensstemmelse med

artikel 2, stk. 7, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96. Parter i undersøgelsen opfordres herved til inden for den særlige frist, der er fastsat i punkt 6, at fremsætte bemærkninger til dette valg af referenceland.

4. Procedure for fastsættelse af dumping og skade

Kommissionen har efter høring af Det Rådgivende Udvalg fastslået, at der foreligger tilstrækkelige beviser til at indlede en fornyet undersøgelse, og den har derfor iværksat en sådan undersøgelse i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96.

a) *Spørgeskemaer*

Med henblik på at indhente de oplysninger, som Kommissionen anser for nødvendige for at gennemføre undersøgelsen, sender den spørgeskemaer til de producenter, eksportører og importører, der deltog i den undersøgelse, som var grundlaget for gældende foranstaltninger, samt til de nye producenter, der er nævnt i anmodningen om fornyet undersøgelse. Samtidig sendes der et eksemplar af spørgeskemaet til alle kendte repræsentative sammenslutninger af eksportører og importører.

Andre producenter, eksportører og importører opfordres til omgående at rette henvendelse til Kommissionen for at få oplyst, om de er kendt af Kommissionen. Myndighederne i eksportlandet vil blive underrettet om de eksportører, der vides berørt af sagen. Andre interesserede producenter, eksportører og importører bør anmode om at få tilsendt et eksemplar af spørgeskemaet hurtigst muligt, da de også er omfattet af den frist, der er fastsat i denne meddelelse. Anmodninger om spørgeskemaer indgives skriftligt til nedenstående adresse med angivelse af den pågældende parts navn, adresse, telefon-, telefax- og/eller telexnummer.

b) *Indhentning af oplysninger og høringer*

Alle parter, som kan godtgøre, at de sandsynligvis vil blive berørt af resultatet af undersøgelsen, opfordres herved til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at fremlægge dokumentation herfor.

Kommissionen kan endvidere høre de parter, der er nævnt under litra a), og andre interesserede parter, forudsat at de fremsætter skriftlig anmodning herom og godtgør, at der er særlige grunde til, at de bør høres.

⁽¹⁾ EFT nr. L 56 af 6. 3. 1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 15 af 21. 1. 1995, s. 1.

5. Fællesskabets interesser

For at sikre, at der med kendskab til alle oplysninger kan træffes beslutning om, hvorvidt det er i Fællesskabets interesse at ændre gældende antidumpingforanstaltninger, kan de klagende parter, importørerne og disses repræsentative sammenslutninger samt repræsentative brugere og forbrugerorganisationer i henhold til artikel 21 i forordning (EF) nr. 384/96 inden for den frist, der er fastsat i denne meddelelse, give sig til kende og indgive oplysninger til Kommissionen. Det skal bemærkes, at der kun tages hensyn til oplysninger, der indgives i henhold til nævnte artikel, hvis oplysningerne er behørigt dokumenterede ved indgivelsen heraf.

6. Tidsfrist

a) Generel frist

Interesserede parter må, hvis der i undersøgelsen skal tages hensyn til deres bemærkninger, give sig til kende, fremføre deres synspunkter skriftligt og indgive oplysninger inden for en frist på 37 dage fra datoen for fremsendelsen af denne meddelelse til myndighederne i eksportlandet. Interesserede parter kan også anmode om at blive hørt af Kommissionen inden for samme frist. Fremsendelsen af denne meddelelse til myndighederne i eksportlandet anses for at have fundet sted på tredjedagen efter offentliggørelsen heraf. Denne frist gælder også for alle andre interesserede parter, herunder parter, der ikke er nævnt i anmodningen om fornyet undersø-

gelse, og det er følgelig i disse parters interesse at rette henvendelse til Kommissionen hurtigst muligt på følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Økonomiske Forbindelser med Tredjelande
Cort 100, 5/52
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel
Fax (32-2) 295 65 05
Telex 21877 COMEU B.

b) Særlig frist for valg af tredjeland med markedsøkonomi

Parter i undersøgelsen, som ønsker at fremsætte bemærkninger til forslaget om, at Argentina er et velegnet tredjeland med markedsøkonomi med henblik på fastsættelsen af den normale værdi, må indgive deres bemærkninger inden for en frist på ti dage fra offentliggørelsen af denne meddelelse.

7. Manglende samarbejde

I tilfælde, hvor en af de berørte parter nægter at give adgang til nødvendige oplysninger eller undlader at meddele sådanne oplysninger inden for den fastsatte frist eller lægger væsentlige hindringer i vejen for undersøgelsen, kan der i henhold til artikel 18 i forordning (EF) nr. 384/96 træffes foreløbige eller endelige afgørelser, positive eller negative, på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger.

Meddelelse om ikke at modsætte sig en anmeldt fusion

(Sag IV/M.876 — Telia/Ericsson)

(97/C 156/04)

(EØS-relevant tekst)

Den 20. februar 1997 besluttede Kommissionen ikke at modsætte sig ovennævnte fusion, idet den erklærede den forenelig med det fælles marked. Denne beslutning er baseret på artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89. Beslutningsteksten i sin helhed eksisterer kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den kan fås:

- i papirudgave gennem salgskontorerne for Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer (se liste på omslagets sidste side)
- i elektronisk udgave i »CEN«-versionen af CELEX-databasen under dokumentnummer 397M0876. CELEX er det datamatbaserede dokumentationssystem for europæisk fællesskabsret. For yderligere oplysninger kontakt venligst:

EUR-OP
Information, Marketing and Public Relations (OP/4B)
2, rue Mercier
L-2985 Luxembourg
Tlf. (352) 29 29-42 455; fax (352) 29 29-42 763.

Udnævnelse af medlemmerne af Det Rådgivende Udvalg for Fiskerivarer

(97/C 156/05)

Ved Kommissionens afgørelse 71/128/EØF⁽¹⁾, senest ændret ved afgørelse 97/246/EF⁽²⁾, blev der nedsat et rådgivende udvalg inden for fiskerisektoren.

Kommissionen har ved afgørelse af 15. maj 1997 udpeget følgende 45 medlemmer af det rådgivende udvalg for en periode på 18 måneder. Denne fortegnelse annullerer og træder i stedet for den, der er offentliggjort i EFT nr. C 114 af 12. 4. 1997, s. 3.

⁽¹⁾ EFT nr. L 68 af 22. 3. 1971, s. 18.

⁽²⁾ EFT nr. L 97 af 12. 4. 1997, s. 27.

Catégorie économique Wirtschaftsgruppe Economic interest Categoria economica Economische groepering Økonomiske grupper Οικονομική κατηγορία Categoria económica Categoria económica Etujärjestö Ekonomisk kategori	Sièges Sitze Seats Seggi Zetels Pladser Έδρες Sedes Lugares Paikat Platser	Membres Mitglieder Members Membri Leden Medlemmer Μέλος Miembros Membros Jäsenet Medlemmar
Producteurs de la pêche Erzeuger des Sektors Fischerei Producers of fishery products Produttori della pesca Producenten in de visserijsector Producenterne inden for fiskeri Παραγωγοί του τομέα αλιείας Productores de pesca Produtores de produtos pesqueiros Kalataloustuottajat Fiskeriproducenter	21	SCHILTZ (BE) WICHMANN (DK) OLESEN (DK) URRUTICOECHEA (ES) SAN EMETERIO (ES) GONZÁLEZ GIL DE BERNABÉ (ES) BENOISH (FR) LOCHRIN (IRL) PARRES (FR) ANAGNOPOULOS (GR) DOYLE (IRL) IANI (IT) DOBOSZ (IT) LANGSTRAAT (NL) NOOITGEDAGT (NL) ABRANTES (PT) VAZ PAIS (PT) JOHANSSON (SU) ALLAN (GB) DEAS (GB) JAMES (GB)
Coopératives pour les produits de la pêche Fischereigenossenschaften Fisheries cooperatives Cooperative per i prodotti della pesca Coöperaties voor visserijproducten Andelsforetagender Αλιευτικοί συνεταιρισμοί Cooperativas de productos pesqueros Cooperativas de produtos da pesca Kalataloustuoteosuuskunnat Kooperativa fiskerisammanslutningar	3	DE FEUARDENT (FR) FUERTES GAMUNDI (ES) FISCHER (DE)

<p>Catégorie économique Wirtschaftsgruppe Economic interest Categoria economica Economische groepering Økonomiske grupper Οικονομική κατηγορία Categoria económica Categoria económica Etujärjestö Ekonomisk kategori</p>	<p>Sièges Sitze Seats Seggi Zetels Pladser Έδρες Sedes Lugares Paikat Platser</p>	<p>Membres Mitglieder Members Membri Leden Medlemmer Μέλος Miembros Membros Jäsenet Medlemmar</p>
<p>Banques commerciales pour les activités maritimes Seehandelsbanken Banks financing maritime activities Banche commerciali per le attività marittime Banken werkzaam in de visserijsector Forretningsbanker Εμπορικές τράπεζες για τις ναυτιλιακές δραστηριότητες Bancos comerciales para actividades marítimas Bancos comerciais para actividades marítimas Merellä tapahtuvaa toimintaa rahoittavat liikepankit Affärsbanker som finansierar marina aktiviteter</p>	1	SCHÜTZE (DK)
<p>Instituts spécialisés du crédit à caractère coopératif Spezialisierte Genossenschaftskreditinstitute Specialized cooperative credit institutions Istituti specializzati di credito a carattere cooperativo Gespecialiseerde coöperatieve kredietinstellingen Specialinstitutter for andelskredit Ειδικευμένα πιστωτικά ιδρύματα συνεταιριστικού χαρακτήρα Institutos especializados en créditos de carácter cooperativo Instituições especializadas em crédito de carácter cooperativo Osuuskunnalliset erikoistuneet luottolaitokset Särskilda kooperativa kreditinstitut</p>	2	KEOGH (IRL) COLOMBARD (FR)
<p>Commerce des produits de la pêche Handel mit Fischereierzeugnissen Trade in fishery products Commercianti di prodotti della pesca Handel in visserijproducten Handel med fiskerivarer Εμπορία προϊόντων αλιείας Comercio de los productos pesqueros Comércio de produtos pesqueiros Kalataloustuotekauppa Handel med fiskeriprodukter</p>	5	PEIGNE (FR) LUSENA (IT) BEEKEN (GB) MINEHANE (IRL) KNOESTER (NL)
<p>Industries des produits de la pêche Fischindustrie Fishery industries Industria dei prodotti della pesca Industrie van visserijproducten Fiskerivareindustriene Βιομηχανίες επεξεργασίας προϊόντων αλιείας Industrias de productos pesqueros Indústrias de produtos pesqueiros Kalataloustuoteteollisuus Fiskeriindustrin</p>	5	MARR (DE) RAMIREZ (PT) GARCÍA (ES) HYLDTOFT (DK) PIETERS (BE)

<p>Catégorie économique Wirtschaftsgruppe Economic interest Categoria economica Economische groepering Økonomiske grupper Οικονομική κατηγορία Categoria económica Categoria económica Etujärjestö Ekonomisk kategori</p>	<p>Sièges Sitze Seats Seggi Zetels Pladser Έδρες Sedes Lugares Paikat Platser</p>	<p>Membres Mitglieder Members Membri Leden Medlemmer Μέλος Miembros Membros Jäsenet Medlemmar</p>
<p>Travailleurs dans le secteur de la pêche Arbeitnehmer im Sektor Fischerei Workers in the fishing and fishery products sector Lavoratori del settore della pesca Werknemers in de visserijsector Arbejdstagere inden for fiskeri Εργαζόμενοι στον τομέα αλιείας Trabajadores del sector pesquero Trabalhadores do sector pesqueiro Kalatalousalan työntekijät Arbetstagare inom fiskerinäringen</p>	<p>5</p>	<p>MORTENSEN (DK) BANDEIRA (PT) SOUTO GONZÁLEZ (ES) COURTEL (FR) SCHOEPPLEBERG (DE)</p>
<p>Consommateurs Verbraucher Consumers Consumatori Consumenten Forbrugere Καταναλωτές Consumidores Consumidores Kuluttajat Konsumenter</p>	<p>3</p>	<p>NICOLI (FR) TALBOURDEL (FR) GODFREY (GB)</p>

Forudgående anmeldelse af en fusion
(Sag IV/M.938 — Guinness/Grand Metropolitan)

(97/C 156/06)

(EØS-relevant tekst)

1. Den 16. maj 1997 modtog Kommissionen i henhold til artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 ⁽¹⁾ en anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved virksomhederne Guinness plc (Guinness) og Grand Metropolitan (GrandMet) fusionerer, jf. artikel 3, stk. 1, litra a), i nævnte forordning.

2. De pågældende virksomheder udøver følgende erhvervsaktiviteter:

— Guinness: spiritus, brygning, forlagsvirksomhed og hoteller

— GrandMet: fødevarerproduktion, fastfoodrestauranter, spiritus og beværtninger.

3. På grundlag af en foreløbig undersøgelse finder Kommissionen, at den anmeldte fusion kan falde ind under forordning (EØF) nr. 4064/89. Den forbeholder sig dog sin endelige stilling til dette punkt.

4. Kommissionen opfordrer andre interesserede parter til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Bemærkningerne skal være Kommissionen i hænde senest ti dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse. Bemærkningerne med angivelse af sag IV/M.938 — Guinness/Grand Metropolitan kan sendes til Kommissionen med telefax ((32-2) 296 43 01/296 72 44) eller med posten til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence (GD IV)
Direktorat B — Merger Task Force
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150
B-1040 Bruxelles/Brussel.

⁽¹⁾ EFT nr. L 395 af 30. 12. 1989; revideret udgave: EFT nr. L 257 af 21. 9. 1990, s. 13.

Forudgående anmeldelse af en fusion**(Sag IV/M.845 — BASF/Hoechst)**

(97/C 156/07)

(EØS-relevant tekst)

1. Den 15. maj 1997 modtog Kommissionen i henhold til artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 ⁽¹⁾ en anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved virksomhederne BASF AG og Hoechst AG overfører alle deres aktiviteter inden for polypropylenområdet til et nyoprettet joint venture-selskab (JV).

2. De pågældende virksomheder udøver følgende erhvervsaktiviteter:

— BASF: produktion og salg af kemikalier, lægemidler og metallurgiske produkter

— Hoechst: produktion og salg af kemikalier og lægemidler

— JV: produktion og salg af polypropylen i Europa.

3. På grundlag af en foreløbig undersøgelse finder Kommissionen, at den anmeldte fusion kan falde ind under forordning (EØF) nr. 4064/89. Den forbeholder sig dog sin endelige stilling til dette punkt.

4. Kommissionen opfordrer andre interesserede parter til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Bemærkningerne skal være Kommissionen i hænde senest ti dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse. Bemærkningerne med angivelse af sag IV/M.845 — BASF/Hoechst kan sendes til Kommissionen med telefax ((32-2) 296 43 01/296 72 44) eller med posten til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence (GD IV)
Direktorat B — Merger Task Force
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150
B-1040 Bruxelles/Brussel.

(¹) EFT nr. L 395 af 30. 12. 1989; revideret udgave: EFT nr. L 257 af 21. 9. 1990, s. 13.

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Forslag til Rådets direktiv om deponering af affald

(97/C 156/08)

(EØS-relevant tekst)

KOM(97) 105 endelig udg. — 97/0085(SYN)

(Forelagt af Kommissionen den 10. marts 1997)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 130 S, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C, og

ud fra følgende betragtninger:

I resolutionen af 7. maj 1990 om affaldspolitik stiller Rådet sig positivt til meddelelsen om en EF-strategi og opfordrer Kommissionen til at fremsætte forslag til kriterier og standarder for affaldsbortskaffelse ved deponering;

i Rådets resolution af 9. december 1996 hedder det, at affaldsdeponering i fremtiden skal foregå på sikre og kontrollerede vilkår i hele Fællesskabet;

forebyggelse af affaldsdannelse, genvinding og genanvendelse af affald samt anvendelse af genvundne materialer og genvunden energi bør fremmes for at skåne naturressourcerne og fremme rationel arealanvendelse;

deponering på affaldsdeponeringsanlæg bør ligesom al anden affaldsbehandling kontrolleres og forvaltes hensigtsmæssigt med henblik på at forebygge eller

begrænse eventuelle negative virkninger på miljøet og risici for menneskers sundhed;

der må træffes passende forholdsregler for at undgå, at affald efterlades, dumpes eller deponeres ukontrolleret; med henblik herpå skal deponeringsanlæggene kunne kontrolleres for de stoffer, det deponerede affald indeholder, og disse stoffers reaktioner skal så vidt muligt være forudsigelige;

både mængden og giftigheden af det affald, der skal deponeres, skal om nødvendigt nedbringes, og med henblik herpå bør forudgående behandling fremmes til sikring af, at deponeringen finder sted i overensstemmelse med målene i dette direktiv;

medlemsstaterne bør være i stand til at efterleve princippet om geografisk nærhed og princippet om tilstrækkelig egenkapacitet for bortskaffelse af deres affald på fællesskabsplan og nationalt plan i overensstemmelse med Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald⁽¹⁾; det er nødvendigt at fremme opfyldelsen af målene i dette direktiv gennem oprettelse af et integreret og fyldestgørende net af bortskaffelsesanlæg baseret på et højt miljøbeskyttelsesniveau;

uligheder mellem de tekniske standarder for affaldsbortskaffelse ved deponering og forskelle i omkostningerne i tilknytning hertil kan medføre, at affald i stigende grad søges deponeret i anlæg med et lavt miljøbeskyttelsesniveau, hvilket kan skabe en alvorlig trussel for miljøet som følge af unødigt lang transport af affaldet og uhenigtsmæssig deponeringspraksis;

⁽¹⁾ EFT nr. L 194 af 25. 7. 1975, s. 39. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens beslutning 94/3/EF (EFT nr. L 5 af 7. 1. 1994, s. 15).

det er derfor nødvendigt at foreskrive tekniske standarder på fællesskabsplan for affaldsdeponering med henblik på at beskytte, bevare og forbedre miljøkvaliteten i Fællesskabet;

det er nødvendigt klart at angive, hvilke krav der bør gælde for deponeringsanlæg med hensyn til lokalisering, indretning, drift, kontrol, nedlukning samt forebyggende foranstaltninger og beskyttelsesforanstaltninger mod skader på miljøet såvel på kort som på lang sigt, herunder navnlig foranstaltninger mod forurening af grundvandet forårsaget af perkolatnedsivning i jorden;

på baggrund af ovenstående er det nødvendigt klart at definere, hvilke kategorier af deponeringsanlæg der skal tages i betragtning, samt hvilke typer affald der kan accepteres på de forskellige kategorier af deponeringsanlæg;

med henblik på at reducere den globale opvarmning må der træffes foranstaltninger til at mindske produktionen af metan fra deponeringsanlæg ved at begrænse deponeringen af organisk affald og indføre krav om kontrol med gas fra deponeringsanlæg;

foranstaltninger til at forebygge deponeringen af organisk affald tager også sigte på at fremme særskilt indsamling af organisk affald, sortering i almindelighed, genanvendelse og genvinding;

affald skal behandles, inden det deponeres; formålet hermed er at mindske affaldets volumen og gøre det mindre farligt, at gøre det nemmere at håndtere samt at fremme genanvendelse; definitionen på behandling omfatter sortering;

som følge af de særlige karakteristika ved deponering som bortskaffelsesform er det nødvendigt at indføre en specifik godkendelsesprocedure for alle kategorier af deponeringsanlæg i overensstemmelse med de generelle godkendelseskrav, der er fastsat i direktiv 75/442/EØF, og de generelle krav i Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forureningsforebyggelse og -bekæmpelse⁽¹⁾; inden et deponeringsanlæg tages i brug, skal det i forbindelse med en inspektion foretaget af den ansvarlige myndighed kontrolleres, om anlægget er i overensstemmelse med godkendelsen;

det skal i hvert enkelt tilfælde kontrolleres, om affaldet kan deponeres på det deponeringsanlæg, det er bestemt for;

for at forebygge skader på miljøet er det nødvendigt at indføre en ensartet procedure for affaldsmodtagelse på grundlag af en procedure for klassificering af affald, der kan accepteres på de forskellige kategorier af deponeringsanlæg; denne procedure skal navnlig omfatte standardiserede grænseværdier; med henblik herpå må der — tilstrækkelig hurtigt til, at det kan lette gennemførelsen af dette direktiv — indføres et sammenhængende og standardiseret identifikations-, prøvetagnings- og analysesystem; modtagelseskriterierne skal være særlig præcise for så vidt angår inert affald;

indtil disse analysemetoder eller de for identifikationen nødvendige grænseværdier er indført, kan medlemsstaterne med henblik på anvendelsen af dette direktiv på nationalt plan bevare eller udforme liste over, hvilket affald der kan eller ikke kan accepteres på deponeringsanlæg, eller fastsætte kriterier, herunder bl.a. grænseværdier, svarende til dette direktivs kriterier for den ensartede modtagelsesprocedure;

det er nødvendigt at indføre fælles kontrolprocedurer i drifts- og efterbehandlingsfaserne for et deponeringsanlæg med henblik på at påvise eventuelle negative virkninger på miljøet, som skyldes deponeringsanlægget, og træffe passende udbedrende foranstaltninger;

det er nødvendigt at fastsætte, hvornår og hvordan et deponeringsanlæg bør lukkes, og definere operatørens forpligtelser og ansvar i efterbehandlingsperioden;

der bør gives regler for vilkårene for den fremtidige drift af bestående deponeringsanlæg med henblik på inden for en nærmere fastsat frist at træffe de nødvendige foranstaltninger for deres tilpasning til dette direktiv på grundlag af en overgangsplan for anlægget;

operatøren bør i form af en sikkerhedsstillelse eller tilsvarende garanti sikre, at de forpligtelser, der følger af godkendelsen, opfyldes, herunder forpligtelserne i tilknytning til nedlukningsproceduren og efterbehandlingen af anlægget;

princippet om, at forurenere betaler, kræver, at der tages hensyn til eventuelle miljøskader forårsaget af deponeringsanlæg; derfor skal det sikres, at priserne for affaldsbortskaffelse ved deponering fastsættes således, at de dækker alle udgifter til etablering og drift af deponeringsanlægget, herunder så vidt muligt den sikkerhedsstillelse eller tilsvarende, som operatøren skal råde over, og omkostningerne i forbindelse med nedlukning og eventuel efterbehandling af anlægget efter nedlukningen; herved sikres det, at priserne afspejler de faktiske omkostninger for hele deponeringsanlæggets levetid, og at samfundet ikke belastes med disse udgifter;

⁽¹⁾ EFT nr. L 257 af 10. 10. 1996, s. 26.

det er nødvendigt at sikre, at direktivets gennemførelsesbestemmelser anvendes korrekt i hele Fællesskabet, og at deponeringsanlægsoperatører og -personale har et uddannelses- og kundskabsniveau, som giver dem den fornødne kompetence;

Kommissionen skal — efter udvalgsproceduren i artikel 18 i direktiv 75/442/EØF — sørge for, at der indføres en ensartet affaldsmottagelsesprocedure og en ensartet klassificering af affald, der kan accepteres på deponeringsanlæg;

bilagene til dette direktiv skal tilpasses til den videnskabelige og tekniske udvikling, og metoderne for overvågning, prøvudtagning og analyse skal standardiseres efter samme udvalgsprocedure;

medlemsstaterne aflægger regelmæssigt beretning for Kommissionen om anvendelsen af dette direktiv —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktivets generelle mål

Formålet med dette direktiv er at opfylde kravene i direktiv 75/442/EØF, særlig artikel 3 og 4, gennem foranstaltninger, procedurer og retningslinjer, der tager sigte på at forebygge eller i videst muligt omfang begrænse miljøbelastningen fra affaldsdeponering, herunder navnlig forurening af overfladevand, grundvand, jordbund og luft samt de heraf følgende risici for menneskers sundhed.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) »affald«: ethvert stof eller enhver genstand, som er omfattet af direktiv 75/442/EØF, som ændret ved direktiv 91/156/EØF
- b) »dagrenovation«: husholdningsaffald og affald fra handels- og kontorvirksomheder, industri og institutioner samt andet affald, der ifølge sin natur og sammensætning kan sidestilles med husholdningsaffald

- c) »farligt affald«: affald, der er omfattet af Rådets beslutning 94/904/EF⁽¹⁾ om udarbejdelse af en liste over farligt affald i henhold til artikel 1, stk. 4, i Rådets direktiv 91/689/EØF⁽²⁾ om farligt affald
- d) »ufarligt affald«: affald, som ikke er omfattet af litra c)
- e) »inert affald«: affald, der ikke undergår signifikante fysiske, kemiske eller biologiske forandringer. Inert affald er hverken opløseligt eller brændbart eller på anden måde fysisk eller kemisk reaktivt; det er ikke bionedbrydeligt og har ingen negativ indflydelse på andet materiale, det kommer i berøring med, på en sådan måde, at det kan forurene miljøet eller skade menneskers sundhed. Affaldets samlede perkolatafgivelse og indhold af forurenende stoffer og perkolataets økotoksicitet skal være af ubetydeligt omfang
- f) »deponeringsanlæg«: et affaldsbortskaffelsesanlæg til deponering af affald på eller i jorden, herunder interne affaldsbortskaffelsesanlæg (dvs. deponeringsanlæg, hvor affaldsproducenten deponerer eget affald på produktionsstedet), men ikke anlæg, hvor affald læses af til forbehandling inden videre transport med henblik på genanvendelse, behandling eller bortskaffelse andetsteds, samt kontrolleret midlertidig (dvs. højst et år) opbevaring af affald forud for genanvendelse, behandling eller bortskaffelse
- g) »behandling«: de fysiske, kemiske eller biologiske processer, herunder sortering, hvorved affaldets egenskaber ændres med det formål at mindske dets omfang eller farlighed, gøre håndteringen lettere eller fremme genanvendelse
- h) »perkolat«: væske, der siver ned gennem det deponerede affald, og som udledes fra eller er indeholdt i et deponeringsanlæg
- i) »gas fra deponeringsanlæg«: alle gasser, der dannes i deponeret affald
- j) »eluat«: den opløsning, en simuleret laboratorieprøve for udvaskning resulterer i

⁽¹⁾ EFT nr. L 356 af 31. 12. 1994, s. 14.

⁽²⁾ EFT nr. L 377 af 31. 12. 1991, s. 20. Direktivet er ændret ved direktiv 94/31/EF (EFT nr. L 168 af 2. 7. 1994, s. 28).

- k) »operatør«: fysisk eller juridisk person, der har ansvaret for et deponeringsanlæg i overensstemmelse med den nationale lovgivning i den medlemsstat, hvor deponeringsanlægget er beliggende; der kan være tale om forskellige personer fra klargørings- til efterbehandlingsfasen
- l) »bionedbrydeligt affald«: affald, der kan nedbrydes under anaerobe eller aerobe forhold
- m) »indehaver«: producenten af affaldet eller den fysiske eller juridiske person, der er i besiddelse af affaldet
- n) »ansøger«: en person, der ansøger om en deponeringsanlægsgodkendelse i medfør af dette direktiv
- o) »kompetent myndighed«: den myndighed, som medlemsstaten udpeger som ansvarlig for at opfylde de forpligtelser, der følger af dette direktiv
- p) »flydende affald«: affald i flydende form, herunder spildevand, men ikke slam.

Artikel 3

Anvendelsesområde

1. Medlemsstaterne anvender dette direktiv på deponeringsanlæg som defineret i artikel 2, litra f). Anvendelsen af bestemmelserne i dette direktiv indskrænker ikke anvendelsen af bestemmelserne i direktiv 96/61/EF om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening.

2. Uden at dette indskrænker anvendelsen af gældende fællesskabslovgivning, er følgende undtaget fra dette direktivs anvendelsesområde:

- spredning af slam, herunder kloakslam og klapmateriale, og tilsvarende materiale på jorden med henblik på gødskning eller jordforbedring
- anvendelse af dertil egnet inert affald til terrænregulerings-/retablerings- og opfyldningsarbejde eller til byggeformål
- deponering af klapmateriale langs mindre vandløb, hvorfra det er opgravet

— deponering af ikke-forurennet jord eller ufarligt inert materiale fra udvinding af mineraler.

3. Uden at dette indskrænker anvendelsen af direktiv 75/442/EØF, kan medlemsstaterne, efter eget valg, erklære, at dele af eller hele artikel 6, nr. 4, artikel 7, nr. 9, artikel 8, nr. 1, litra c), artikel 10, artikel 11, stk. 1, litra a), b) og c), artikel 12, nr. 1 og 3, bilag I, punkt 3 og 4, bilag II (undtagen punkt 3, niveau 3 og punkt 4) og bilag III, punkt 3, 4 og 5, i dette direktiv ikke finder anvendelse på

- a) deponeringsanlæg for ufarligt eller inert affald med en samlet kapacitet på 10 000 tons, der betjener øer, forudsat at det pågældende deponeringsanlæg er det eneste på øen, og forudsat at det udelukkende er bestemt til deponering af affald fra øen
- b) deponeringsanlæg for ufarligt eller inert affald i isolerede, vanskeligt tilgængelige bebyggelser, forudsat at det pågældende deponeringsanlæg udelukkende er bestemt til deponering af affald fra den pågældende bebyggelse.

Ved »isoleret bebyggelse« forstås en bebyggelse

— med højst 500 indbyggere pr. kommune og højst fem indbyggere pr. kvadratkilometer og

— uden adgangsveje, der kan benyttes af tunge erhvervskøretøjer på 3,5 tons og derover, og

— hvor afstanden til det nærmeste byområde med mindst 250 indbyggere pr. kvadratkilometer er mindst 50 km.

Senest to år efter direktivets ikrafttræden meddeler medlemsstaterne Kommissionen en liste over øer og isolerede bebyggelser, der er undtaget fra direktivet. Kommissionen offentliggør listen over øer og isolerede bebyggelser.

Artikel 4

Kategorier af deponeringsanlæg

Hvert deponeringsanlæg klassificeres i en af følgende kategorier:

- deponeringsanlæg for farligt affald
- deponeringsanlæg for ufarligt affald
- deponeringsanlæg for inert affald.

*Artikel 5***Affald og affaldsbehandling, som ikke må accepteres med henblik på deponering**

1. Medlemsstaterne opstiller en national strategi til reduktion af deponering af bionedbrydelig dagrenovation ved dette direktivs ikrafttræden og meddeler Kommissionen denne strategi.

Den samlede mængde bionedbrydelig dagrenovation, der føres til deponering, må ikke overskride følgende mål:

I år 2002 skal bionedbrydelig dagrenovation, der føres til deponering, så vidt muligt være reduceret til 75 vægtprocent af den samlede mængde bionedbrydelig dagrenovation, som blev produceret i 1993.

I år 2005 skal bionedbrydelig dagrenovation, der føres til deponering, så vidt muligt være reduceret til 50 vægtprocent af den samlede mængde bionedbrydelig dagrenovation, som blev produceret i 1993.

I år 2010 skal bionedbrydelig dagrenovation, der føres til deponering, så vidt muligt være reduceret til 25 vægtprocent af den samlede mængde bionedbrydelig dagrenovation, som blev produceret i 1993.

Referenceåret for reduktionen er 1993, da dette er det seneste år, for hvilket der foreligger standardiserede Eurostat-data. Senest to år efter dette direktivs ikrafttræden indfører medlemsstaterne ordninger til at overvåge både den samlede mængde dagrenovation, der deponeres, og den bionedbrydelige andel af dette affald. Disse oplysninger stilles til rådighed for medlemsstaternes af Fællesskabets statistiske instanser, såfremt de behøves til statistiske formål.

2. Medlemsstaterne sikrer, at nedenstående typer affald ikke modtages på et deponeringsanlæg:

- a) Flydende affald, medmindre det er tilladt efter artikel 6, nr. 4. Senest to år efter dette direktivs ikrafttræden fastsætter Kommissionen, efter proceduren i artikel 16, hvilke metoder der skal anvendes til prøvetagning og analyse af flydende affald.
- b) Affald, som under de forhold, der hersker på et deponeringsanlæg, er eksplosivt, ætsende, brandnærende, let antændeligt eller antændeligt, som defineret i bilag III til direktiv 91/689/EØF.
- c) Affald fra hospitaler, klinikker, dyrehospitaler og lignende, der er smittefarligt som defineret i direktiv 91/689/EØF (egenskab H 9 i bilag III), og affald,

der falder ind under kategori 14 (bilag 1 A) i samme direktiv.

- d) Hele brugte dæk fra datoen for dette direktivs ikrafttræden og ituskårne brugte dæk fem år efter denne dato (i begge tilfælde med undtagelse af cykeldæk og dæk med en udvendig diameter over 1 400 mm).
 - e) Enhver anden type affald, der ikke opfylder de kriterier for modtagelse, der er fastsat i overensstemmelse med bilag II.
3. Medlemsstaterne sikrer, at det forbydes at fortynde eller blande affald med det ene formål at opfylde kriterierne for modtagelse af affald.
4. Medlemsstaterne sikrer, at farligt affald, med tilladelse fra den kompetente myndighed og i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, i direktiv 91/689/EØF, kan behandles med henblik på konsolidering eller stabilisering.

*Artikel 6***Affaldstyper, der kan modtages i de forskellige kategorier af deponeringsanlæg**

Medlemsstaterne sørger for følgende:

- 1) Kun affald, der har været underkastet behandling, må deponeres.
- 2) Kun farligt affald, der opfylder de kriterier, der er fastsat i overensstemmelse med bilag II, må deponeres på deponeringsanlæg for farligt affald.
- 3) Deponeringsanlæg for ufarligt affald kan anvendes til:
 - a) dagrenovation
 - b) ufarligt affald af enhver anden oprindelse.
- 4) Deponeringsanlæg for inert affald må kun anvendes til inert affald.

*Artikel 7***Godkendelsesansøgning**

Medlemsstaterne sikrer, at en ansøgning om godkendelse af et deponeringsanlæg mindst indeholder oplysninger om følgende:

- 1) ansøgerens identitet samt operatørens identitet, hvis forskellig herfra
- 2) arten og den samlede mængde af det affald, der skal deponeres

- 3) deponeringsanlæggets påtænkte kapacitet
- 4) beskrivelse af deponeringsanlægget, herunder de hydrologiske og geologiske forhold
- 5) påtænkte metoder til forureningsforebyggelse og -bekæmpelse
- 6) påtænkt drifts-, overvågnings- og kontrolplan
- 7) påtænkt plan for nedluknings- og efterbehandlingsprocedurer
- 8) hvis der kræves en miljøvurdering i henhold til Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet⁽¹⁾: de oplysninger, som bygherren har afgivet i overensstemmelse med nævnte direktivs artikel 5
- 9) sikkerhedsstillelse fra ansøgeren eller andre tilsvarende forholdsregler i henhold til artikel 8, nr. 1, litra c).

Efter godkendelse af en godkendelsesansøgning stilles disse oplysninger til rådighed for medlemsstaternes og Fællesskabets statistiske instanser, såfremt de behøves til statistiske formål.

Artikel 8

Godkendelsesbetingelser

Medlemsstaterne sørger for følgende:

- 1) Den kompetente myndighed godkender kun et deponeringsanlæg, hvis den har vished for,
 - a) at projektet opfylder alle kravene i dette direktiv, herunder bilagene
 - b) at den person, der forestår ledelsen af deponeringsanlægget, er teknisk kompetent, og at faglig og teknisk oplæring og uddannelse af deponeringsanlægsoperatører og -personale er sikret
 - c) at ansøgeren på grundlag af nærmere bestemmelser, der fastsættes af medlemsstaterne, på tidspunktet for modtagelsen af godkendelsen har truffet eller vil træffe passende forholdsregler i form af sikkerhedsstillelse eller tilsvarende (f.eks. bankgaranti) med henblik på at sikre, at de forpligtelser (herunder foranstaltninger til efter-

behandling), som følger af den i henhold til direktivet udstedte godkendelse, opfyldes, og at nedlukningsprocedurerne i artikel 13 følges. Denne sikkerhed tilbageholdes, så længe anlægget er genstand for vedligeholdelse og efterbehandling i overensstemmelse med artikel 13, nr. 4

- d) at projektet er i overensstemmelse med den eller de relevante affaldshåndteringsplan(er), der er nævnt i artikel 7 i direktiv 75/442/EØF.

2. Inden deponeringen påbegyndes, aflægger den kompetente myndighed et kontrolbesøg på anlægget for at sikre sig, at det opfylder de relevante godkendelsesbetingelser. Dette kan på ingen måde begrænse operatørens ansvar i henhold til godkendelsesbetingelserne.

Artikel 9

Godkendelsens indhold

Som supplerung og nærmere specificering af kravene i artikel 9 i direktiv 75/442/EØF skal godkendelser af deponeringsanlæg mindst indeholde følgende angivelser:

- a) deponeringsanlæggets kategori
- b) en liste over de nærmere definerede affaldstyper og -mængder, som det er tilladt at deponere på anlægget
- c) kravene til deponeringsanlæggets klargøring og drift samt overvågnings- og kontrolprocedurer, herunder om muligt beredskabsplaner (bilag III, punkt 4.B) samt midlertidige krav til nedlukning og efterbehandling
- d) en forpligtelse for ansøgeren til mindst én gang om året at aflægge beretning til den kompetente myndighed om de deponerede affaldstyper og -mængder og om resultaterne af overvågningsprogrammet i henhold til artikel 12 og 13 samt bilag III.

Artikel 10

Omkostninger ved affaldsdeponering

Medlemsstaterne sikrer, at den mindstepris, som alle offentlige og private operatører skal forlange for deponering af en hvilken som helst affaldstype, mindst dækker samtlige omkostninger ved etablering og drift af deponeringsanlægget, herunder så vidt muligt omkostningerne i forbindelse med sikkerhedsstillelse som omhandlet i artikel 8, nr. 1, litra c), og de anslåede omkostninger ved deponeringsanlæggets nedlukning samt efterbehandling i en periode på mindst 50 år. Medlemsstaterne sikrer gennemsigtighed i indsamling og anvendelse af eventuelle oplysninger om omkostningerne.

⁽¹⁾ EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985, s. 40.

*Artikel 11***Procedurer for modtagelse af affald**

1. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til, at følgende sikres forud for modtagelse af affald på et deponeringsanlæg:

a) Indehaveren eller operatøren skal inden eller på leveringstidspunktet eller på tidspunktet for den første af en række leverancer, hvis der er tale om samme type affald, med de relevante papirer kunne dokumentere, at affaldet kan modtages på anlægget i overensstemmelse med betingelserne i godkendelsen, og at det opfylder kriterierne for modtagelse af affald i bilag II.

b) Operatøren skal overholde følgende modtagelsesprocedurer:

— kontrol af affaldspapirerne, herunder dokumenter i henhold til artikel 5, stk. 3, i direktiv 91/689/EØF og, alt efter omstændighederne, dokumenter i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 af 1. februar 1993 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald inden for, til og fra Det Europæiske Fællesskab (¹)

— visuel inspektion af affaldet ved indgangen og på aflæsestedet samt, hvis det er relevant, efterprøvnings af, om affaldet er i overensstemmelse med den beskrivelse, som indehaveren har anført i sine papirer. Hvis det er nødvendigt at udtage stikprøver med henblik på gennemførelse af bilag II, punkt 3, niveau 3, skal analyseresultaterne opbevares og prøvetagningen foretages i overensstemmelse med bilag II, punkt 5. Prøverne skal om muligt opbevares mindst én måned

— registrering af det deponerede affald med angivelse af mængde, egenskaber og oprindelse, leveringsdato, producent eller, for dagrenovation, indsamler og, for farligt affald, den nøjagtige placering på deponeringsanlægget. Disse oplysninger stilles til rådighed for medlemsstaternes og Fællesskabets statistiske instanser, såfremt de behøves til statistiske formål.

c) Deponeringsanlæggets operatør skal altid kunne forelægge skriftlig attestations for hver leverance, der er modtaget på anlægget.

d) I tilfælde af at affald ikke modtages på et givet deponeringsanlæg, skal operatøren, uanset bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 259/93, underrette den kompetente myndighed om, at det pågældende affald ikke har kunnet modtages.

2. For deponeringsanlæg, der er undtaget fra dette direktiv i medfør af artikel 3, stk. 3, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at sikre

— regelmæssig visuel inspektion af affaldet på deponeringsstedet til sikring af, at kun ufarligt eller inert affald fra øen eller den isolerede bebyggelse modtages i anlægget

— at der føres et register over de deponerede mængder affald.

*Artikel 12***Kontrol- og overvågningsprocedurer i forbindelse med drift**

Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at sikre, at kontrol- og overvågningsprocedurerne under driften mindst opfylder følgende krav:

1) Operatøren for et deponeringsanlæg gennemfører et kontrol- og overvågningsprogram under deponeringsanlæggets drift, som anført i bilag III.

2) Operatøren underretter den kompetente myndighed om enhver betydelig miljøskade, der afsløres gennem kontrol- og overvågningsprocedurerne, og han efterkommer vedkommende myndigheds afgørelse vedrørende arten af og tidspunktet for de udbedrende foranstaltninger, der skal træffes. Disse foranstaltninger træffes for operatørens regning.

Med mellemrum, der fastsættes af den kompetente myndighed, og under alle omstændigheder mindst ved udgangen af hvert kalenderår indberetter operatøren, på grundlag af aggregerede data, samtlige overvågningsresultater til myndighederne; på grundlag heraf kan myndighederne fastslå, om driften er i overensstemmelse med godkendelsesbetingelserne, og samtidig indhente øget viden om affaldets adfærd på deponeringsanlæggene.

3) Kvalitetskontrollen med de analyser, der gennemføres i forbindelse med kontrol- og overvågningsprocedurerne, og/eller de analyser, der er omhandlet i artikel 11, stk. 2, litra b), varetages af kompetente laboratorier.

(¹) EFT nr. L 30 af 6. 2. 1993, s. 1. Forordningen er ændret ved Kommissionens beslutning 94/721/EF (EFT nr. L 288 af 9. 11. 1994, s. 36).

*Artikel 13***Nedlukningsprocedure**

Medlemsstaterne sørger for, at følgende finder sted i overensstemmelse med godkendelsesbetingelserne:

- 1) Nedlukningsproceduren for et deponeringsanlæg eller en del deraf indledes:
 - a) når de relevante betingelser i godkendelsen er opfyldt, eller
 - b) med tilladelse fra den kompetente myndighed efter anmodning fra operatøren, eller
 - c) når den kompetente myndighed træffer begrundet beslutning herom.
- 2) Et deponeringsanlæg eller en del deraf kan kun betragtes som endeligt nedlukket, når den kompetente myndighed har udført en afsluttende inspektion på stedet og har vurderet alle operatørens beretninger og meddelt denne tilladelse til nedlukningen. Dette begrænser på ingen måde operatørens ansvar i henhold til godkendelsesbetingelserne.
- 3) Når deponeringsanlægget er nedlukket endeligt, er operatøren ansvarlig for vedligeholdelse, overvågning og kontrol i efterbehandlingsfasen, så længe den kompetente myndighed kræver det under hensyntagen til, hvor længe deponeringsanlægget er forbundet med risici.

Operatøren underretter den kompetente myndighed om enhver betydelig miljøskaade, der afsløres gennem kontrolprocedurerne, og efterkommer vedkommende myndigheds afgørelse vedrørende arten af og tidspunktet for de udbedrende foranstaltninger, der skal træffes.

- 4) Så længe den kompetente myndighed skønner, at deponeringsanlægget kan indebære fare for miljøet, er deponeringsanlæggets operatør ansvarlig for overvågning og analyse af gas og perkolat fra deponeringsanlægget og af grundvandsforholdene i nærheden af deponeringsanlægget i overensstemmelse med bilag III.

*Artikel 14***Bestående deponeringsanlæg**

Medlemsstaterne sørger for, at deponeringsanlæg, som allerede er godkendt eller i drift på tidspunktet for dette direktivs gennemførelse, kun må fortsætte driften, hvis

nedennævnte skridt gennemføres snarest muligt og senest fem år efter direktivets ikrafttræden:

- 1) Senest tre år efter dette direktivs ikrafttræden udarbejder operatøren af et deponeringsanlæg og forelægger den kompetente myndighed til godkendelse en overgangsplan for anlægget, som omfatter de i artikel 8 nævnte forhold samt eventuelle udbedrende foranstaltninger, som operatøren finder nødvendige.

Finder den kompetente myndighed efter at have vurderet deponeringsanlæggets miljøvirkninger, at anlægget opfylder kravene i artikel 1, kan det være unødvendigt at iværksætte udbedrende foranstaltninger.

Operatøren af et deponeringsanlæg træffer de fornødne foranstaltninger til at opfylde kravene i bilag I, punkt 4, i dette direktiv. Foranstaltningerne skal gennemføres senest fem år efter dette direktivs ikrafttræden.

- 2) Efter at have fået overgangsplanen forelagt træffer den kompetente myndighed, på grundlag af overgangsplanen og bestemmelserne i dette direktiv, endelig afgørelse om, hvorvidt driften kan fortsætte. Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger til, at deponeringsanlæg, som ikke har fået tilladelse til fortsat drift i overensstemmelse med artikel 8, nedlukkes hurtigst muligt ifølge artikel 7, nr. 7, og artikel 13.
- 3) På grundlag af en godkendt overgangsplan for et deponeringsanlæg giver myndighederne tilladelse til det nødvendige arbejde og fastsætter en overgangsperiode til gennemførelse af planen. Planen skal være gennemført senest fem år efter dette direktivs ikrafttræden.
- 4) Senest to år efter dette direktivs gennemførelse finder artikel 4, 5, 6 og 11 samt bilag II anvendelse på deponeringsanlæg for farligt affald.

*Artikel 15***Indberetningspligt**

Hvert tredje år sender medlemsstaterne Kommissionen en beretning om direktivets gennemførelse. Beretningen udarbejdes på grundlag af et spørgeskema eller et forlæg, der er udarbejdet af Kommissionen efter proceduren i artikel 6 i direktiv 91/692/EØF⁽¹⁾. Spørgeskemaet eller forlægget sendes til medlemsstaterne seks måneder inden begyndelsen af den periode, som beretningen dækker. Beretningen sendes til Kommissionen senest ni måneder efter udløbet af den treårsperiode, den dækker.

⁽¹⁾ EFT nr. L 377 af 31. 12. 1991, s. 48.

Kommissionen offentliggør en fællesskabsrapport om direktivets gennemførelse senest ni måneder efter, at den har modtaget medlemsstaternes beretninger.

Artikel 16

Udvalg

De nødvendige ændringer til tilpasning af dette direktivs bilag til den videnskabelige og tekniske udvikling og forslag til standardisering af kontrol-, prøvetagnings- og analysemetoder i forbindelse med affaldsdeponering vedtages efter proceduren i artikel 18 i direktiv 75/442/EØF og efter proceduren i artikel 17 i nærværende direktiv. Forslag til standardisering af kontrol-, prøvetagnings- og analysemetoder som omhandlet i bilagene til dette direktiv vedtages af Kommissionen, med bistand fra udvalget, senest to år efter dette direktivs ikrafttræden.

Kommissionen vedtager, med bistand fra udvalget, bestemmelser om harmonisering og regelmæssig fremsendelse af de i artikel 5, 7 og 11 omhandlede statistiske oplysninger senest to år efter direktivets ikrafttræden og om nødvendigt om ændring af disse bestemmelser.

Artikel 17

Udvalgsprocedurer

Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanter for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse. Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet ved udløbet af en frist, som fastsættes i hver enkelt retsakt, der skal vedtages af Rådet i henhold til dette stykke, men som under ingen omstændigheder kan være på over tre måneder regnet fra forslaget forelægges for Rådet, ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

Artikel 18

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 30. juni 2000. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af den sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 19

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 20

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

BILAG I

GENERELLE KRAV TIL ALLE KATEGORIER AF DEPONERINGSANLÆG

1. Beliggenhed

1.1. Ved lokalisering af et deponeringsanlæg skal der tages hensyn til:

- a) afstanden fra deponeringsanlæggets afgrænsning til bolig- og rekreatiomsråder, vandveje, vandområder og landbrugs- og byområder, idet afstanden til boligområder skal være mindst 0,5 km for deponeringsanlæg for dagrenovation og mindst 2 km for deponeringsanlæg for farligt affald
- b) forekomsten af grundvand, kystnære vandområder eller fredede arealer i området
- c) områdets geologiske og hydrogeologiske forhold
- d) risikoen for oversvømmelse, sætning, jordskred eller laviner på anlægget
- e) beskyttelse af områdets natur- eller kulturværdier.

1.2. Et deponeringsanlæg kan kun godkendes, hvis dets egenskaber med hensyn til de ovennævnte krav eller de fornødne udbedrende foranstaltninger, efter en eventuel miljøvurdering i henhold til direktiv 85/337/EØF, viser, at deponeringsanlægget ikke indebærer alvorlig miljörisiko.

2. Kontrol med vand og håndtering af perkolat

På grundlag af deponeringsanlæggets karakteristika og de klimatiske forhold træffes der passende foranstaltninger med henblik på:

- at begrænse den mængde vand fra nedbør, som trænger ind i det deponerede affald
- at undgå, at overfladevand og/eller grundvand trænger ind i det deponerede affald
- at opsamle forurennet vand og perkolat. Hvis en vurdering, der er foretaget under hensyntagen til deponeringsanlæggets beliggenhed og det affald, der skal modtages, viser, at deponeringsanlægget ikke udgør nogen risiko for miljøet, kan den kompetente myndighed beslutte, at denne bestemmelse ikke finder anvendelse
- at behandle forurennet vand og perkolat opsamlet fra deponeringsanlægget, så det opnår en sådan kvalitet, at det kan udledes.

Ovennævnte bestemmelser finder ikke nødvendigvis anvendelse på deponeringsanlæg for inert affald.

3. Beskyttelse af jord og vand

- 3.1. Et deponeringsanlæg skal placeres og udformes således, at det opfylder de nødvendige betingelser for at forhindre forurening af jord, grundvand og overfladevand og sikrer en effektiv opsamling af perkolat i de tilfælde og efter de retningslinjer, der er fastsat i punkt 2. Jord, grundvand og overfladevand beskyttes ved en kombination af en geologisk barriere og en bundmembran i driftsfasen/aktivitetsfasen og ved en kombination af en geologisk barriere og en topmembran i den inaktive fase/efter nedlukning.
- 3.2. Betingelserne for en geologisk barriere er opfyldt, når de geologiske og hydrogeologiske forhold under og omkring deponeringsanlægget har tilstrækkelig svækkelseskapacitet til at afværge en mulig risiko for jord og grundvand.

Deponeringsanlæggets bund og sider skal bestå af et minerallag, der opfylder de krav vedrørende permeabilitet og tykkelse, der som kombineret effekt (K) med hensyn til beskyttelse af jord, grundvand og overfladevand mindst svarer til effekten af følgende krav:

- deponeringsanlæg for farligt affald:
K ≤ 1,0 × 10⁻⁹ m/s; tykkelse ≥ 5 m
- deponeringsanlæg for ufarligt affald:
K ≤ 1,0 × 10⁻⁹ m/s; tykkelse ≥ 1 m
- deponeringsanlæg for inert affald:
K ≤ 1,0 × 10⁻⁷ m/s; tykkelse ≥ 1 m

hvor m/s = meter/sekund.

Hvis den geologiske barriere ikke i sig selv opfylder ovennævnte betingelser, kan den udbygges kunstigt og forstærkes på anden måde, således at der opnås en tilsvarende beskyttelse. En kunstig geologisk barriere må ikke have en tykkelse på under 0,5 meter.

- 3.3. Den ovennævnte geologiske barriere skal suppleres med et perkolatopsamlings- og forseglingsystem i overensstemmelse med følgende principper til sikring af, at der ved deponeringsanlæggets bund akkumuleres mindst muligt perkolat:

Perkolatopsamling og bundforsegling

Deponeringsanlæggets kategori	ufarligt affald	farligt affald
kunstig forseglingsmembran	kræves	kræves
dræningslag ≥ 0,5 meter	kræves	kræves

Medlemsstaterne kan fastsætte generelle eller specifikke krav til deponeringsanlæg for inert affald og til arten af ovennævnte tekniske midler.

Hvis den kompetente myndighed efter en vurdering af den potentielle miljørisiko mener, at der er behov for at hindre perkolatdannelse, kan der stilles krav om overfladeforsegling. Det anbefales at stille følgende krav til overfladeforseglingen:

Deponeringsanlæggets kategori	ufarligt affald	farligt affald
gasafledningslag	kræves	kræves ikke
kunstig forseglingsmembran	kræves ikke	kræves
impermeabelt minerallag	kræves	kræves
dræningslag ≥ 0,5 meter	kræves	kræves
dækkende jordlag ≥ 1 meter	kræves	kræves

- 3.4. Hvis den kompetente myndighed, på grundlag af en miljøriskovurdering, der navnlig tager hensyn til direktiv 80/68/EØF⁽¹⁾, i overensstemmelse med punkt 2 (»kontrol med vand og håndtering af perkolat«) finder, at der ikke er behov for indsamling og behandling af perkolat, eller hvis det er godtgjort, at deponeringen ikke giver anledning til potentiel fare for jord, grundvand eller overfladevand, kan kravene i andet og tredje led til dette punkt begrænses i overensstemmelse hermed.
- 3.5. Den metode, der skal anvendes til at bestemme permeabilitetskoefficienten for deponeringsanlæg, på stedet og for hele det område, anlægget dækker, skal udvikles og godkendes af det i artikel 16 i dette direktiv omhandlede udvalg.

⁽¹⁾ EFT nr. L 20 af 26. 1. 1980, s. 43. Direktivet er senest ændret ved direktiv 91/692/EØF (EFT nr. L 377 af 31. 12. 1991, s. 48).

4. Kontrol med gasser

- 4.1. Der træffes passende foranstaltninger for at kontrollere ophobning og udsivning af gasser fra deponeringsanlægget (bilag III).
- 4.2. Gasser fra deponeringsanlæg opsamles fra alle deponeringsanlæg, der modtager bionedbrydeligt affald, og behandles og anvendes. Hvis den opsamlede gas ikke kan anvendes til fremstilling af energi, skal den afbrændes.
- 4.3. Opsamling, behandling og anvendelse af gas fra deponeringsanlæg i henhold til punkt 4, nr. 2, skal ske på en sådan måde, at miljøskaeder eller miljøforringelse og sundhedsfare begrænses mest muligt.

5. Gener og farer

Der træffes foranstaltninger for at mindske gener og skader fra deponeringsanlægget som følge af:

- emission af lugte og støv
- materialer, der transporteres med vinden
- støj og trafik
- fugle, skadedyr og insekter
- dannelse af aerosoler
- brand.

Deponeringsanlæg skal udstyres på en sådan måde, at snavs fra anlægget ikke spredes til offentlige veje og det omgivende landområde.

6. Stabilitet

Affaldet skal placeres på deponeringsanlægget på en sådan måde, at affaldsmassen og de dertil knyttede strukturers stabilitet sikres, og navnlig således at affaldet ikke skrider. Hvis der opføres en kunstig barriere, skal det, under hensyntagen til deponeringsanlæggets morfologi, sikres, at det geologiske substrat er tilstrækkelig stabilt til at hindre, at sætning forvolder skade på barrieren.

7. Indhegning

Deponeringsanlæg skal omgives af en indhegning, der hindrer fri adgang til anlægget. Portene til anlægget skal holdes aflåst uden for anlæggets åbningstid.

For hvert enkelt anlæg bør kontrol- og adgangssystemet omfatte et program med foranstaltninger til påvisning og forhindring af illegal dumpning af affald.

BILAG II

KRITERIER OG PROCEDURER FOR AFFALDSMODTAGELSE

1. Indledning

Dette bilag indeholder en beskrivelse af:

- de generelle principper for affaldsmodtagelse på de forskellige deponeringsanlægskategorier. Den fremtidige affaldsklassifikationsprocedure bør bygge på disse principper
- retningslinjer for foreløbige affaldsmodtagelsesprocedurer, der skal følges, indtil der er fastlagt en ensartet procedure for affaldsklassifikation og -modtagelse. Denne procedure skal sammen med de relevante prøvetagningsprocedurer udarbejdes af det i henhold til artikel 16 nedsatte tekniske udvalg.

Det tekniske udvalgs arbejde skal være tilendebragt inden for en frist på tre år fra direktivets vedtagelse og skal gennemføres under hensyntagen til målene i artikel 1 i dette direktiv.

2. Generelle principper

Affaldets sammensætning, perkolatafgivelse, adfærd på lang sigt og generelle egenskaber skal fastslås så nøjagtigt som muligt. Modtagelse af affald på et deponeringsanlæg kan baseres på lister over modtaget eller afvist affald, bestemt ud fra affaldets art og oprindelse, og på analysemetoder og grænseværdier for egenskaberne ved det affald, der skal modtages. De fremtidige procedurer for affaldsmodtagelse, som beskrevet i dette direktiv, skal så vidt muligt baseres på standardiserede affaldsanalysemetoder og grænseværdier for egenskaberne ved det affald, der skal modtages.

Inden fastlæggelsen af disse analysemetoder og grænseværdier skal medlemsstaterne i det mindste udarbejde nationale lister over affald, der skal accepteres eller afvises på de enkelte affaldsanlægskategorier, eller fastlægge de kriterier, affaldet skal opfylde for at blive opført på listerne. Modtagelsen af en affaldstype på et deponeringsanlæg tilhørende en given kategori er betinget af, at affaldstypen er opført på en relevant national liste eller opfylder kriterier, der svarer til dem, der kræves for optagelse på listen. Disse lister eller tilsvarende kriterier samt analysemetoder og grænseværdier skal sendes til Kommissionen inden for en frist på seks måneder fra dette direktivs gennemførelse, eller når de er vedtaget på nationalt plan.

Disse lister eller modtagelseskriterier skal anvendes ved udarbejdelsen af anlægsspecifikke lister, dvs. lister over accepteret affald som specificeret i godkendelsen i henhold til artikel 9.

Kriterierne for optagelse af affald på referencelisterne eller for modtagelse af affald på en kategori af deponeringsanlæg kan bygge på anden lovgivning og/eller på affaldets egenskaber.

Kriterier for modtagelse på en specifik kategori af deponeringsanlæg skal bygge på overvejelser vedrørende:

- beskyttelse af det omgivende miljø (navnlig grundvand og overfladevand)
- beskyttelse af miljøbeskyttelsessystemerne (f.eks. membraner og perkolatbehandlingssystemer)
- beskyttelse af de ønskede affaldsstabiliseringsprocesser på affaldsdeponeringsanlægget
- beskyttelse mod risici for menneskers sundhed.

Eksempler på kriterier, der bygger på affaldets egenskaber:

- krav om kendskab til den samlede sammensætning
- begrænsning af mængden af organisk stof i affaldet
- krav eller begrænsninger vedrørende bionedbrydeligheden af affaldets organiske bestanddele
- begrænsninger af mængden af nærmere angivne, potentielt farlige/skadelige bestanddele (i relation til de ovennævnte beskyttelseskriterier)
- begrænsninger af den potentielle og forventede perkolatafgivelse fra nærmere angivne, potentielt farlige/skadelige bestanddele (i relation til de ovennævnte beskyttelseskriterier)
- de økotoxikologiske egenskaber ved affaldet og perkolatet herfra.

Modtagelseskriterier, der bygger på affaldets egenskaber, skal generelt være stærkt detaljerede for deponeringsanlæg for inert affald og kan være mindre detaljerede for deponeringsanlæg for ufarligt affald og endnu mindre for deponeringsanlæg for farligt affald som følge af det højere miljøbeskyttelsesniveau for de to sidstnævnte anlægskategorier.

3. Generelle procedurer for testning og modtagelse af affald

Den generelle karakteristik og testning af affald skal bygge på følgende hierarki, der omfatter tre niveauer:

- Niveau 1: Grundlæggende karakteristik. Denne består i en grundig bestemmelse, ved hjælp af standardiserede analyse- og adfærdstestningsmetoder, af affaldets udvaskningsegenskaber på kort og lang sigt og/eller af dets karakteristiske egenskaber.
- Niveau 2: Overensstemmelsestestning. Denne består i regelmæssig testning med enklere standardiserede analyse- og adfærdstestningsmetoder til bestemmelse af, om affaldet er i overensstemmelse med godkendelsesbetingelserne og/eller specifikke referencekriterier. Testene vedrører nøglevariabler og egenskaber, som er identificeret ved den grundlæggende karakteristik.
- Niveau 3: Kontrol på stedet. Denne kontrol består i hurtige kontrolmetoder til bekræftelse af, at affaldet er det samme som det affald, der er underkastet overensstemmelsestestning og beskrevet i ledsagedokumenterne. Den kan blot bestå i en visuel inspektion af en affaldsmængde før og efter deponering på anlægget.

Før en given affaldstype kan optages på en referenceliste, skal den normalt karakteriseres på niveau 1 og opfylde de relevante kriterier. For at kunne forblive på en anlægsspecifik liste skal en given affaldstype testes regelmæssigt (f.eks. årligt) på niveau 2 og opfylde de relevante kriterier. Alle affaldsmængder, der tilgår deponeringsanlægget, skal undergives kontrol på niveau 3.

Visse affaldstyper kan undtages varigt eller midlertidigt fra testning på niveau 1. En sådan undtagelse kan være begrundet i, at det ikke er praktisk muligt at gennemføre testningen, at der ikke foreligger passende testningsprocedurer og modtagelseskriterier, eller at lovgivningen indeholder andre regler herom.

4. Retningslinjer for foreløbige affaldsmottagelsesprocedurer

Indtil dette bilag er fuldstændigt, er kun niveau 3 obligatorisk, idet niveau 1 og 2 anvendes i den udstrækning, det er muligt. I den foreløbige fase skal affald, der modtages på et deponeringsanlæg af en given kategori, enten være opført på en restriktiv national eller anlægsspecifik liste for den pågældende kategori deponeringsanlæg eller opfylde kriterier, der svarer til dem, der kræves for opførelse på listen.

Følgende generelle retningslinjer kan anvendes med henblik på fastsættelse af foreløbige kriterier for affaldsmottagelse på de tre hovedkategorier af deponeringsanlæg eller for optagelse på de tilsvarende lister:

Deponeringsanlæg for inert affald: kun inert affald som defineret i artikel 2, litra e), kan optages på listen.

Deponeringsanlæg for ufarligt affald: affald, der er omfattet af direktiv 91/689/EØF, kan ikke optages på listen.

Deponeringsanlæg for farligt affald: en foreløbig liste over deponeringsanlæg for farligt affald må kun indeholde de affaldstyper, som er omfattet af Rådets direktiv 91/689/EØF. Disse affaldstyper bør imidlertid ikke medtages på listen uden forudgående behandling, hvis de har et så stort samlet indhold af eller frembyder en så stor risiko for perkolatafgivelse af potentielt farlige bestanddele, at der på kort sigt opstår risiko for de ansattes sundhed eller for miljøet, eller at det udgør en hindring for tilstrækkelig affaldsstabilisering inden for deponeringsanlæggets projekterede levetid.

5. Prøvetagning af affald

På grund af de mange affaldsformers forskelligartethed kan prøvetagning af affald være behæftet med alvorlige problemer med hensyn til prøvetagningsteknik og repræsentativitet. Der vil blive udviklet en europæisk standard for prøvetagning af affald. Så længe denne standard ikke er godkendt af medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 16 i dette direktiv, kan medlemsstaterne anvende nationale standarder og procedurer.

BILAG III

KONTROL- OG OVERVÅGNINGSPROCEDURER I FORBINDELSE MED DRIFT OG EFTERBEHANDLING

1. Indledning

Formålet med dette bilag er at beskrive minimumsprocedurene for den overvågning, der skal udføres med henblik på at kontrollere:

- at modtagelsen af affald til deponering er foregået i overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat for den pågældende deponeringsanlægskategori
- at processerne på deponeringsanlægget foregår som ønsket
- at miljøbeskyttelsessystemerne fungerer fuldt ud efter hensigten
- at betingelserne for godkendelsen af deponeringsanlægget er opfyldt.

2. Meteorologiske data

Medlemsstaterne bør som led i deres indberetningspligt (artikel 15) give oplysninger om metoden til indsamling af meteorologiske data. Det overlades til medlemsstaterne at afgøre, hvorledes indsamlingen af data skal foregå (på stedet, fra det nationale meteorologiske net osv.).

Hvis medlemsstaterne konkluderer, at vandbalancen udgør et effektivt redskab til at vurdere, om mængden af perkolat er stigende i det deponerede affald, eller om der sker udsivning fra anlægget, anbefales det, at følgende data indsamles ved overvågning af selve deponeringsanlægget eller fra den nærmeste meteorologiske station, så længe den kompetente myndighed kræver det i henhold til artikel 13, nr. 3:

		Drift	Efterbehandling
1.1.	Nedbørmængde	Dagligt	Dagligt og månedsværdier
1.2.	Temperatur (minimum, maksimum, kl. 14.00 CET)	Dagligt	Månedligt gennemsnit
1.3.	Fremherskende vinds retning og styrke	Dagligt	Ikke relevant
1.4.	Fordampning (lysimeter) (1)	Dagligt	Dagligt og månedsværdier
1.5.	Luftfugtighed (kl. 14.00 CET)	Dagligt	Månedligt gennemsnit

(1) Eller ved anden passende metode.

3. Emissionsdata: Vand, perkolat og kontrol med gasser

Prøver af eventuelt perkolat og overfladevand skal indsamles på repræsentative steder. Prøvetagning af perkolat og måling heraf (mængde og sammensætning) skal foregå særskilt alle de steder, hvor der udledes perkolat fra affaldet. Reference: Generelle retningslinjer for prøvetagningsteknologi, dokument ISO 5667-2 (1991).

Eventuelt overfladevand skal overvåges mindst to steder, henholdsvis opstrøms og nedstrøms i forhold til deponeringsanlægget.

Overvågningen af gasser skal være repræsentativ for hver af deponeringsanlæggets etaper.

Hyppigheden af prøvetagning og analyser fremgår af tabellen nedenfor.

For perkolat og vand udtages der til kontrol en prøve, der er repræsentativ for den gennemsnitlige sammensætning.

		Drift	Efterbehandling (*)
2.1.	Perkolatmængde	månedligt (*) (*)	hver sjette måned
2.2.	Perkolatsammensætning (*)	hvert kvartal (*)	hver sjette måned
2.3.	Overfladevandets mængde og sammensætning (*)	hvert kvartal (*)	hvert sjette måned
2.4.	Potentielle gasemissioner og lufttryk (*) (CH ₄ , CO ₂ , O ₂ , H ₂ S, H ₂ osv.)	månedligt (*) (*)	hver sjette måned (*)

(*) Frekvensen kan tilpasses efter deponeringsanlæggets morfologi (oven på jorden, underjordisk osv.). Dette anføres i godkendelsen.

(*) Hvilke parametre der skal måles, og hvilke stoffer der skal analyseres, afhænger af det deponerede affalds sammensætning; disse parametre skal anføres i godkendelsen og afspejle affaldets udvaskningsegenskaber.

(*) Hvis en vurdering af dataene viser, at kontrol med længere mellemrum er lige så effektiv, kan der foretages en tilpasning. For perkolat skal ledningsevnen måles mindst en gang om året.

(*) Disse målinger vedrører hovedsagelig indholdet af organisk materiale i affaldet.

(*) CH₄, CO₂ og O₂ regelmæssigt; andre luftarter efter behov, afhængigt af affaldets sammensætning og under hensyntagen til udvaskningsegenskaberne.

(*) Gasekstraktionssystemets effektivitet skal kontrolleres regelmæssigt.

(*) Myndigheden kan på grundlag af deponeringsanlæggets karakteristika bestemme, at disse målinger ikke er nødvendige; den aflægger beretning herom efter fremgangsmåden i artikel 15.

2.1 og 2.2 finder kun anvendelse, når der indsamles perkolat (jf. punkt 2 i bilag I).

4. Grundvandsbeskyttelse

A. Prøvetagning

Målingerne skal give oplysninger om det grundvand, der vil kunne berøres af deponeringsanlæggets drift, med mindst ét målepunkt i tilstrømningsområdet og to i afstrømningsområdet. Antallet af målepunkter kan forhøjes på grundlag af en særskilt hydrogeologisk undersøgelse, og hvis der er behov for tidlig afsløring af nedsivning af perkolat i grundvandet som følge af uheld.

Prøvetagningen skal foregå mindst tre steder, inden deponering påbegyndes, med henblik på fastsættelse af referenceværdierne for fremtidig prøvetagning:

Reference: »Sampling Groundwaters, ISO 5667, part 11, 1993«

B. Overvågning

De parametre, der skal analyseres i de udtagne prøver, skal fastsættes på grundlag af perkolatets forventede sammensætning og grundvandskvaliteten i området. Analyseparametrene skal udvælges under hensyntagen til bevægelserne i grundvandslaget. Parametrene kan omfatte vejledende parametre, således at man kan sikre tidlig opdagelse af ændringer i vandkvaliteten (*).

(*) Anbefalede parametre: pH, TOC, phenol, tungmetaller, fluorid, As, okie/kulbrinter.

	Drift	Efterbehandling
Grundvandsniveau	Hver sjette måned ⁽¹⁾	Hver sjette måned ⁽¹⁾
Grundvandets sammensætning	Anlægsspecifik hyppighed ⁽²⁾ ⁽³⁾	Anlægsspecifik hyppighed ⁽²⁾ ⁽³⁾

⁽¹⁾ Hvis grundvandsniveauet varierer, skal hyppigheden øges.

⁽²⁾ Hyppigheden skal fastsættes på grundlag af muligheden for at træffe udbedrende foranstaltninger mellem to prøveudtagninger, hvis udløsnings-tærsklen nås, dvs. at hyppigheden skal fastsættes på grundlag af kendskab til og vurdering af hastigheden af grundvandsstrømmen.

⁽³⁾ Hvis udløsnings-tærsklen nås (jf. punkt 4.C), skal resultatet bekræftes med endnu en prøvetagning. Hvis udløsnings-tærsklen bekræftes, skal beredskabsplanen følges (specificeret i godkendelsen).

C. Udløsnings-tærskler

For så vidt angår grundvandet anses betydelige miljøkader, som omhandlet i artikel 13 og 14 i dette direktiv, for at være indtrådt, hvis en analyse af en grundvandsprøve viser en væsentlig ændring af vandkvaliteten. Udløsnings-tærsklen fastlægges på grundlag af de specifikke hydrogeologiske formationer på det sted, hvor deponeringsanlægget er beliggende, og af grundvandskvaliteten. Udløsnings-tærsklen skal så vidt muligt fremgå af godkendelsen.

Måleresultaterne skal vurderes ved hjælp af kontrolkort med faste kontrolregler og niveauer for hver nedenstrøms prøvetagningsboring. Kontrolniveauerne fastlægges på grundlag af lokale variationer i grundvandskvaliteten.

5. Deponeringsanlæggets topografi: data om det deponerede affald

		Drift	Efterbehandling
5.1.	Det deponerede affalds struktur og sammensætning ⁽¹⁾	årligt	
5.2.	Ændring i det deponerede affalds niveau (sætning)	årligt	årlig måling

⁽¹⁾ Data til situationsplanen for det givne deponeringsanlæg: areal, der anvendes til affald; affaldets mængde og sammensætning; deponeringsmetoder; tidspunkt for og varighed af deponeringen; beregning af deponeringsanlæggets restkapacitet.

Forslag til Rådets forordning (EF) om anden ændring af forordning (EØF) nr. 1360/90 om oprettelse af et europæisk erhvervsuddannelsesinstitut

(97/C 156/09)

KOM(97) 177 endelig udg. — 97/0126(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 28. april 1997)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning fra udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Det Europæiske Råd anmodede på sit møde den 8. og 9. december 1989 i Strasbourg Rådet om på forslag fra Kommissionen at træffe de nødvendige beslutninger med henblik på oprettelse af et europæisk erhvervsuddannelsesinstitut for Central- og Østeuropa; følgelig vedtog Rådet den 7. maj 1990 forordning (EØF) nr. 1360/90⁽¹⁾ om oprettelse af omtalte institut.

adgang til deltagelse i instituttets programmer har ifølge forordning (EØF) nr. 1360/90 de lande, som er berettiget til økonomisk bistand i medfør af Rådets forordning (EØF) nr. 3906/89⁽²⁾ (PHARE-programmet) og Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 1279/96⁽³⁾ (TACIS-programmet);

i erklæringen fra mødet i Barcelona den 27. og 28. november 1995 om oprettelse af et Euro-Middelhavspartnerskab enedes repræsentanterne for Rådet, Kommissionen, medlemsstaterne og Middelhavspartnerlandene om at betone den sociale, kulturelle og menneskelige dimension; i denne hensigt fokuserer det arbejdsprogram, som implementerer Barcelona-erklæringen, i den indledende fase bl.a. på erhvervsuddannelse, og det er meningen, at instituttet skal yde bistand i denne

forbindelse; Det Europæiske Råd opfordrede på sit møde i Madrid den 15. og 16. december 1995 Rådet og Kommissionen om at iværksætte erklæringen og arbejdsprogrammet fra Barcelona;

Rådets forordning (EF) nr. 1488/96⁽⁴⁾ indfører finansielle og tekniske ledsageforanstaltninger i forbindelse med reformen af de økonomiske og sociale strukturer inden for rammerne af Euro-Middelhavspartnerskabet (MEDA);

varig stabilitet og velstand og navnlig socioøkonomisk balance forudsætter, at Middelhavspartnerne i forbindelse med reformen af de økonomiske og sociale strukturer tager initiativer til udvikling af de menneskelige ressourcer;

instituttet er opbygget på en sådan måde, at det kan afstemme sin indsats alt efter, hvilke konkrete behov de forskellige støtteberettigede lande måtte have; når instituttet på grundlag af de indvundne erfaringer i Fællesskabet yder bistand på erhvervsuddannelsesområdet, skal det foregå i samarbejde med de regionale og nationale organer, der i offentligt eller privat regi er aktive på området, og det skal udføre sine opgaver i tæt samarbejde med eksisterende nationale og internationale institutioner; tredjelande, som deler Fællesskabets ønske om at yde bistand på erhvervsuddannelsesområdet, har mulighed for at deltage; det sikres, at instituttets arbejde er i overensstemmelse med og supplerer andre fællesskabsforanstaltninger;

instituttets institutionelle rammer gør det endvidere muligt at formidle Fællesskabets erfaringer til Middelhavspartnerne;

instituttets bestyrelse bør udvides for at tage hensyn til det større ansvarsområde, dog uden at det antal stemmer, Kommissionens repræsentanter råder over, derved ændres;

⁽¹⁾ EFT nr. L 131 af 23. 5. 1990, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2063/94 (EFT nr. L 216 af 20. 8. 1994, s. 9).

⁽²⁾ EFT nr. L 375 af 23. 12. 1989, s. 11. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 753/96 (EFT nr. L 103 af 26. 4. 1996, s. 5).

⁽³⁾ EFT nr. L 165 af 4. 7. 1996, s. 1.

det er muligt at effektivisere instituttets operationer ved hjælp af en række ledsageforanstaltninger, og med Kommissionens vejledende bistand vil instituttet bedre

⁽⁴⁾ EFT nr. L 189 af 30. 7. 1996, s. 1.

kunne afstemme sine aktiviteter efter de politikker, Fællesskabet vedtager over for partnerlandene;

samarbejdet med andre relevante fællesskabsorganer, som er en forudsætning for, at ressourcerne kan udnyttes effektivt, bør styrkes, og synergieffekten udnyttes; denne opgave varetages bedst af Kommissionen;

bestyrelsens beslutningsbeføjelser styrkes, ved at instituttets arbejdsprogram og dets budget knyttes tættere sammen, hvilket navnlig skal ske ved at koordinere proceduren for vedtagelsen af de to dokumenter og skabe en klar forbindelse mellem instituttets forbrug af budgetmidler og dets operationer;

erfaringen har vist, at en mere effektiv rådgivning fra Kommissionen ville kunne styrke Den Rådgivende Gruppens rolle;

der er behov for at præcisere direktørens mandat på en mere fleksibel måde —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 1360/90 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1, stk. 1, affattes således:

»Der oprettes hermed et europæisk erhvervsuddannelsesinstitut, i det følgende benævnt »instituttet«, der har som formål at bidrage til udviklingen af erhvervsuddannelsessystemerne:

— i de lande i Central- og Østeuropa, som Rådet har udpeget som berettigede til økonomisk bistand i forordning (EØF) nr. 3906/89 eller i senere relevante retsakter

— i de nye uafhængige stater i det tidligere Sovjetunionen og Mongoliet, der modtager bistand under programmet for bistand til den økonomiske reform- og genopretningsproces i medfør af forordning (Euratom, EF) nr. 1279/96 eller senere relevante retsakter, og

— i de tredjelande og territorier i Middelhavsområdet, som i forbindelse med reformer af deres økonomiske og sociale strukturer modtager finansiel og teknisk bistand i henhold til forordning (EF) nr. 1488/96 eller senere relevante retsakter.«

2) Artikel 2 affattes således:

»Instituttet udfører sit arbejde på grundlag af Kommissionens generelle politiske retningslinjer. Instituttets virkefelt er erhvervsuddannelsesområdet

og omfatter erhvervmæssig grunduddannelse og efter- og videreuddannelse samt omskoling af unge og voksne, herunder navnlig lederuddannelse.«

3) Den indledende sætning i artikel 3 affattes således:

»Med henblik på at opfylde målsætningerne i artikel 1 skal instituttet på grundlag af Kommissionens generelle politiske retningslinjer:«

4) Artikel 3, litra e), affattes således:

»e) bemyndige bestyrelsen til at kunne fastlægge udbudsprocedurer for så vidt angår projekter, der finansieres eller samfinansieres af instituttet, under fuld hensyntagen til de procedurer, der er fastlagt i forordning (EØF) nr. 3906/89, særlig artikel 7, i forordning (Euratom, EF) nr. 1279/96, særlig artikel 6 og 7, og i forordning (EF) nr. 1488/96, navnlig artikel 8, eller i senere relevante retsakter.«

5) Artikel 4, stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»Kommissionen skal sikre samarbejdet mellem instituttet og andre relevante fællesskabsorganer, navnlig CEDEFOP.«

6) Artikel 5, stk. 1, første afsnit, affattes således:

»Instituttet har en bestyrelse bestående af en repræsentant for hver af medlemsstaterne og tre repræsentanter for Kommissionen.«

7) Artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, affattes således:

»Medlemsstaternes repræsentanter i bestyrelsen har hver én stemme. Kommissionens repræsentanter råder over én stemme.«

8) Artikel 5, stk. 7, affattes således:

»På grundlag af et udkast fra direktøren og inden for rammerne af et treårigt »rullende« program vedtager bestyrelsen ved begyndelsen af hvert år instituttets årlige arbejdsprogram i samråd med Kommissionen. Programmet kan vedtages i løbet af året efter samme procedure.

I det årlige arbejdsprogram opføres de enkelte projekter og aktiviteter ledsaget af et skøn over de nødvendige udgifter og personale- og budgetmæssige behov.«

- 9) Artikel 6, stk. 1, andet afsnit, affattes således:
- »Gruppens medlemmer udvælges blandt sagkyndige, der er beskæftiget på erhversuddannelsesområdet og andre områder, der er berørt af instituttets arbejde, idet der tages hensyn til behovet for at sikre tilstedeværelsen af repræsentanter for arbejdsmarkedets parter, for Kommissionen, for de internationale organisationer, der aktivt yder uddannelsesbistand, samt for de bistandsberettigede lande.«
- 10) Artikel 6, stk. 2, affattes således:
- »Bestyrelsen søger indstillinger fra:
- hver af medlemsstaterne
 - hvert af de bistandsberettigede lande
 - Kommissionen
 - arbejdsmarkedets parter på europæisk plan, som allerede deltager aktivt i fællesskabsinstitutionernes arbejde, og
 - relevante internationale organisationer.«
- 11) Artikel 7, stk. 1 affattes således:
- »Instituttets direktør udnævnes af bestyrelsen på forslag af Kommissionen for en periode af tre til fem år, som kan forlænges på forslag af Kommissionen.
- Direktøren har ansvaret for:
- forberedelsen og tilrettelæggelsen af arbejdet i bestyrelsen og i de ad hoc-arbejdsgrupper, som bestyrelsen nedsætter, og navnlig — på grundlag af Kommissionens generelle politiske retningslinjer — for udarbejdelsen af udkastet til instituttets årlige arbejdsprogram
 - instituttets daglige ledelse
 - udarbejdelsen af indtægts- og udgiftsregnskabet og gennemførelsen af instituttets budget
 - udarbejdelsen og offentliggørelsen af de i denne forordning foreskrevne beretninger
 - alle personaleanliggender
 - udførelsen af opgaverne i det årlige arbejdsprogram, der er nævnt i artikel 5, stk. 7
- implementeringen af bestyrelsens beslutninger og overholdelsen af de retningslinjer, der gælder for instituttets aktiviteter.«
- 12) Artikel 8 affattes således:
- »Artikel 8
- Forbindelser til andre fællesskabsforanstaltninger**
- Kommissionen sikrer i samarbejde med bestyrelsen og, om fornødent, i overensstemmelse med fremgangsmåderne i artikel 9 i forordning (EØF) nr. 3906/89, artikel 8 i forordning (Euratom, EF) nr. 1279/96 og artikel 11 i forordning (EF) nr. 1488/96 eller senere relevante retsakter, at instituttets arbejde er i overensstemmelse med og, om nødvendigt, supplerer andre foranstaltninger på fællesskabsplan, både inden for Fællesskabet og i forbindelse med bistanden til de bistandsberettigede lande, herunder navnlig foranstaltningerne under TEMPUS-programmet.«
- 13) Artikel 10, stk. 4, affattes således:
- »Efter at have modtaget Kommissionens udtalelse vedtager bestyrelsen ved begyndelsen af hvert regnskabsår instituttets budget og arbejdsprogram og foretager de behørigte justeringer i forhold til de forskellige bidrag, instituttet har modtaget, og instituttets øvrige ressourcer.«
- 14) Artikel 16, stk. 1, første afsnit, affattes således:
- »Instituttet er åbent for deltagelse af lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab, og som deler Fællesskabets og dets medlemsstaters ønske om at yde de bistandsberettigede lande bistand på erhversuddannelsesområdet, idet ordningerne for denne deltagelse fastlægges i aftaler indgået mellem Fællesskabet og de pågældende lande efter fremgangsmåden i traktatens artikel 228.«
- Artikel 2*
- Denne forordning træder i kraft på ottendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.
- Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

III

(Oplysninger)

KOMMISSIONEN

Ruteflyvning

I medfør af artikel 4, stk. 1, litra d) i Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92 giver Frankrig følgende i udbud: Ruteflyvning mellem Roanne-Renaison og Paris-Orly

(97/C 156/10)

1. Indledning

I medfør af bestemmelserne i artikel 4, stk. 1, litra a) i Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92 af 23. 7. 1992 om EF-luftfartsselskabers adgang til luftruter inden for Fællesskabet, har Frankrig besluttet af indføre forpligtelse til offentlig tjeneste for så vidt angår ruteflyvning mellem Roanne-Renaison og Paris-Orly. De nærmere bestemmelser for denne forpligtelse til offentlig tjeneste er blevet offentliggjort som nr. 97/C 154 i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* af 23. 5. 1997.

Hvis der den 1. 8. 1997 ikke er noget luftfartsselskab, der har påbegyndt eller er i færd med at påbegynde ruteflyvning mellem Roanne-Renaison og Paris-Orly i henhold til forpligtelsen til offentlig tjeneste og uden at anmode om økonomisk kompensation, har Frankrig i medfør af proceduren i artikel 4, stk. 1, litra d), i førnævnte forordning besluttet at begrænse adgangen til et enkelt luftfartsselskab for denne rute og - efter udbud - at give luftfartsselskabet retten til at beflyve ruten fra den 1. 9. 1997.

2. Følgende gives i udbud

Ruteflyvning mellem Roanne-Renaison og Paris-Orly fra den 1. 9. 1997 i henhold til forpligtelse til offentlig tjeneste som offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 154 af 23. 5. 1997.

3. Følgende kan byde

Alle luftfartsselskaber, som har en gyldig licens udstedt af en medlemsstat i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2407/92 af 23. 7. 1992 om udstedelse af licenser til luftfartsselskaber.

4. Udbudsprocedure

Udbuddet sker i medfør af artikel 4, stk. 1, litra d), e) f), g) h), og i), i forordning (EØF) nr. 2408/92.

5. Udbudsdokumenter

Samtlige udbudsdokumenter, herunder bestemmelserne om udbud og om offentlig tjeneste og det dertil hørende tekniske bilag (ordlyden af forpligtelse til offentlig tjeneste, som blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* den 23. 5. 1997 kan rekvireres gratis hos:

Chambre de Commerce et d'Industrie du Roannais, 4, rue Marengo, F-42300 Roanne, tlf. 4 77 44 54 64, telefax 4 77 72 17 17.

Oplysninger om lufthavnen Roanne-Renaison og oplysninger om den demografiske og socio-økonomiske situation i lufthavnens opland kan ligeledes rekvireres gratis hos »Service Développement Local et Etablissements«, der forvaltes af la Chambre de Commerce et d'Industrie du Roannais.

6. Kompensation

Kompensationssummen for beflyvningen skal klart fremgå af de indgivne bud for en periode på tre år at regne fra driftens begyndelse (opgjort på årsbasis). Det nøjagtige kompensationsbeløb fastsættes hvert år med tilbagevirkende kraft på grundlag af de faktiske udgifter og indtægter i forbindelse med driften, men kan ikke overstige det beløb, der er anført i budet. Dette maksimumsbeløb kan kun revideres, hvis der sker uforudsete ændringer af driftsbetingelserne.

De årlige udbetalinger sker i form af acotobeløb og et udligningsbeløb. Udligningsbeløbet udbetales først, når

luftfartsselskabets regnskaber for ruten er blevet godkendt, og man har konstateret, af beflyvningen af ruten har fundet sted i henhold til pkt. 8 nedenfor.

Hvis kontrakten ophæves, før den normalt udløber, træder bestemmelserne i pkt. 8 hurtigst muligt i kraft, således at luftfartsselskabet kan få udbetalt resten af den kompensation, der har ret til, idet det i afsnit J angivne maksimumsbeløb eventuelt reduceres i forhold til driftens reelle varighed.

7. Kontraktens varighed

Kontrakten (aftale om offentlig tjeneste) gælder for tre år fra datoen for driftens påbegyndelse (jf. punkt 2 ovenfor).

8. Kontrol med luftfartsselskabets drift af ruten og dets regnskaber

Luftfartsselskabets drift af ruten og dets regnskaber gennemgås mindst en gang om året sammen med luftfartsselskabet.

9. Opsigelse af kontrakten og opsigelsesvarsel

Kontrakten kan opsiges af parterne, før den normalt udløber, med seks måneders varsel. Hvis et luftfartsselskab misligholder forpligtelsen til offentlig tjeneste, anses det for at have opsagt kontrakten uden varsel, hvis det ikke senest en måned efter at være blevet opfordret hertil har genoptaget beflyvningen i overensstemmelse med forpligtelsen til offentlig tjeneste.

10. Sanktioner

Hvis luftfartsselskabet ikke overholder opsigelsesfristen i pkt. 9, skal det betale en bod. Denne beregnes ved at multiplicere det foregående års gennemsnitlige månedlige underskud med tre, eller, hvis dette ikke foreligger, ved at multiplicere det gennemsnitlige månedlige kompensationsbeløb for det første driftsår med antallet af manglende måneder.

Hvis kontrakten ophæves, fordi luftfartsselskabet ikke opfylder forpligtelsen til offentlig tjeneste, skal det betale den bod, der er nævnt i første afsnit, idet det manglende antal måneder fastsættes til seks.

11. Indsendelse af bud

Buddene sendes som anbefalet brev, hvorfor modtageren skal kvittere, idet poststemplets dato er afgørende, eller den kan afleveres personligt mod kvittering på følgende adresse tidligst en måned og senest fem uger efter datoen for offentliggørelse af dette udbud i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, inden kl. 17.00 (lokal tid):

Chambre de Commerce et d'Industrie du Roannais,
Service Développement Local et Etablissements Gérés,
4, rue Marengo, F-42300 Roanne, tlf. 4 77 44 54 64,
telefax 4 77 72 17 17.

12. Udbuddets gyldighed

Gyldigheden af dette bud er i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra d), første punktum i Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92 underkastet den betingelse, at intet luftfartsselskab før den 1. 8. 1997 har forelagt et program for at beflyve den pågældende rute fra og med den 1. 9. 1997 i overensstemmelse med forpligtelsen til offentlig tjeneste uden at modtage nogen form for økonomisk kompensation og uden at kræve, at adgangen til ruten begrænses til ét luftfartsselskab.